

חובת ההכרעה עלינו

written by משה גוטמן | 08.05.2025

בסרטון שפרסם לאחרונה ראש הממשלה בנימין נתניהו, הוא נשאל על ידי דוברו כיצד להגיב לטענה שישראל אינה פועלת ברצועת עזה. תגובתו הייתה ברורה: "זה לא נכון, יש לחימה עזה. רק אתמול איבדנו שני לוחמים." אך האמת, כמו במקרים רבים, נמצאת איפשהו באמצע. אכן, צה"ל פועל ¹ כוחות חושפים את פאתי רפיח וחאן יונס, וזו פעולה חשובה. אבל לומר שיש "לחימה עזה" הוא לכל הפחות חוסר דיוק, ובמובנים מסוימים גם מסוכן.

שיח כזה עלול להזין את הנרטיב של חמאס, שלפיו הוא מצליח להחזיק מעמד מול צבא חזק כמו צה"ל ² ואף לגרום לציבור באזור להתפרש כמי שמצליח לעמוד בפרץ. במציאות מורכבת, נדרשת גם תקשורת מדויקת: לומר את האמת באופן שקול, מבלי להיגרר לרטוריקה שעלולה לשרת את האויב.

וזו אינה האמת. האמת היא, שעד היום לא ניסינו להכריע בעזה. את חיזבאללה ³ הכרענו. את סוריה ⁴ הכרענו. את הטרור ביו"ש ⁵ מכסחים, אבל בעזה הקפדנו לעשות בדיוק לפי הספר ⁶ כלומר, הפוך בדיוק מעקרונות המלחמה הקלאסיים: לא כיתרנו, לא השמדנו, לא הפסקנו אספקה, לא טיהרנו את השטח. ואף על פי שעקרונות המלחמה אינם משתנים לעולם, הרצי המציא תורת מלחמה חדשנית, "שיטת הפשיטות" ⁷ כובשים ונסוגים כדי לתת לאויב להשתקם מחדש.

ישראל שוגה באשליות שהיא מעצמה אזורית. הינה, היא תוקפת בצנעא, בח'ודידה, בסוריה, במרחק אלפי קילומטרים. אבל כאן שוב הטעות של ראש הממשלה, ובעצם של הממשלות שבראשותו: ההזנחה של המעגל הקרוב לטובת מעגל שלישי רחוק.

לא נעים, אבל חייבים לומר זאת: האמת הכואבת היא שאם ישראל לא תחסל את האויב הקטן ביותר שלה, זה שהתחיל את המלחמה הנוכחית, היא לא תהיה לא מעצמה, ולא אזורית. עיני כל העולם מסתכלות ורואות איך ישראל מתמהמת, מאבדת זמן פוליטי ובינלאומי יקר, מאבדת תנופה ואינה מכריעה. איך מאות קילומטרים של מנהרות טרם טופלו, איך ראשי החמאס עדיין מסתובבים להם חופשי בעולם, ואיך הם מנהלים להם משא ומתן עדיין, במקום ששלדיהם ילבינו בשמש העזתית.

לא ברור מה עוצר את ראש הממשלה מלנוע קדימה. אין אויב אמיתי באופק. אין מי שיכול לעצור את המכונה העצומה ששמה צה"ל, ששרירה מחושלים אחרי שנה וחצי של מלחמה, וכל שהיא מחכה לו הוא פקודה לנוע קדימה.

פינוי של האוכלוסייה כבר נעשה ואינו מגביל את הצבא, והאבטיפוס כבר הוכיח את עצמו: פינוי, מחיקה וניקוי התשתיות בעל ובתת-קרקע, לקיחת שטח משוחרר שלא יוחזר, ועכשיו הגיע זמן

ההססנות וההתמהמהות משדרות מסר מסוכן ביותר לעולם כולו, ופוגעות מאוד גם במשאב האסטרטגי ששמו כוחות המילואים. למרות סוכני הסרבנות והמשאבים שהשקיעו בקמפיין, אנשי המילואים התייצבו בסד"כ מלא. הם כאן כדי להילחם, ויש להם כוח להכול. עם של גיבורי-על. אבל גם לגיבורי-על יש זוללי אנרגיה שמאיימים עליהם: חולשות, עצלנות, אי-עשייה, גמגום והיעדר הכרעה ^[7] לזה אין להם כוח. לא להם ולא למשפחותיהם ונשותיהם. והמדיניות של ההתשה שנוקטת ממשלת ישראל מתישה אותם ושוחקת אותם. ההתשה טובה לחמאס אבל היא רעה מאוד לישראל, והיא איננה אסון טבע אלא אנו מביאים אותה עלינו במו ידינו, וחייבים להפסיק זאת.

וברקע הכול עומדת השאלה האם נפל לנו האסימון. הדור הקודם, שברח מלבנו, התעלם מההתעצמות העזתית תמורת שקט רגעי, וקנה את השקט לחופשותיו במחיר הדמים הנורא של השביעי באוקטובר. האם הדור הנוכחי הבין את המסר ויסיים את המלאכה? או שהוא יותיר לילדינו מפלצת מתחת לשטיח? לפי התנהלותה לאחרונה של ישראל, התשובה לכך מוטלת בספק. ממשלת ישראל, חובת ההכרעה ^[7] עלינו.